

Consell Tributari

Expedient: 278/8

El Consell Tributari, reunit en sessió de 20 de maig de 2009, coneixent del recurs presentat per la F.Dr.A.E., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

Únic.- En data 30 de març de 2007, la F.Dr.A.E. interposa recurs d'alçada contra la resolució del director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, de 31 de gener de 2007, per la qual s'estimà en part la sol·licitud d'exempció de l'impost sobre béns immobles relatiu a la finca situada al c/ ..., núm. ..., ..., formulada en dates 7 de desembre de 2005 i 11 de gener de 2006 en base a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, reconeixent l'exempció amb efectes des de l'1 de gener de 2006; es denegà l'exempció sol·licitada en dates 15 de setembre de 2005 i 11 de gener de 2006 respecte de la finca situada a la ..., núm. ..., ..., per exercir-se en aquesta finca, per part d'un tercer, una activitat no exempta de l'impost sobre societats; i es denegaren així mateix les sol·licituds de devolució dels ingressos efectuats en els exercicis 2003 a 2005 per l'impost que grava les dues finques. Al·lega correspondre l'exempció també per la finca en què es realitza activitat econòmica per un tercer, atès que el benefici fiscal només està exceptuat quan l'activitat econòmica no exempta la realitza la pròpia entitat sense ànim de lucre, i atès que l'activitat de lloguer no és una explotació econòmica, per la qual cosa procedeix reconèixer l'exempció i retornar els ingressos indeguts satisfets.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La resolució impugnada desestimà l'exempció pel que fa a la finca de ..., núm. ..., ..., considerant incomplet el requisit que en l'immoble no es realitzessin explotacions econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats, exigint per l'art. 15.1 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, aplicant el criteri mantingut per aquest Consell Tributari. Tanmateix, la jurisprudència reiterada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a partir de la sentència de 18 de juliol de 2007, ha declarat que l'excepció al benefici fiscal establerta a l'esmentat article 15.1 de la Llei 49/2002, en el sentit que no gaudiran

d'exempció els béns afectes a explotacions econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats, no es refereix a les explotacions econòmiques que realitzi en l'immoble un tercer ocupant, sinó a les que hi realitzi la pròpia entitat sense ànim de lucre. Per tant, en aplicació d'aquest criteri jurisprudencial caldrà reconèixer l'exempció per l'immoble esmentat.

Segon.- Pel que fa a l'aplicació temporal de l'exempció, s'ha d'estar al que disposa l'article 15.4 de la Llei 49/2002, on s'estableix que l'aplicació de les exempcions en els tributs locals estarà condicionada a que les entitats sense fins lucratius comuniquin a l'ajuntament corresponent l'exercici de l'opció d'acollir-se al règim fiscal especial establert en dita Llei. Per tant, contràriament al que diu la recurrent, el dret al benefici fiscal que pretén, no neix amb la comunicació a l'Agència Tributària de l'exercici de l'opció, sinó que, tractant-se d'un tribut local, neix en el moment que es comunica l'exercici de l'opció a l'Ajuntament. En aquest sentit, l'article 2.1 del Reial Decret 2523/2003, de 10 de octubre, que aprovà el Reglament per a l'aplicació del règim fiscal de les entitats sense fins lucratius, estableix que les entitats sense fins lucratius hauran de comunicar l'exercici de l'opció regulada a l'article 1 del Reglament, i l'article 1.2 disposa que el règim fiscal especial s'aplicarà al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a la data de presentació de la declaració censal en què es contingui l'opció i als successius mentre l'entitat no renunciï al règim. D'acord amb aquests preceptes, havent-se comunicat en aquest cas l'exercici de l'opció a l'Ajuntament el 15 de setembre de 2005, i essent el període impositiu que finalitzà amb posterioritat a aquesta data el corresponent a 2005, procedeix reconèixer l'exempció amb efectes des de l'esmentat exercici.

Tercer.- Aquest Consell no desconeix la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós, Secció 1, de 22 de novembre de 2007 (núm. 1196/2007), en la que s'estableix un criteri diferent, en el sentit que quan la norma es refereix al període impositiu que finalitzi després de la presentació de la declaració censal s'està referint al període que així mateix comenci després de la presentació de la declaració, tesi que en aquest cas donaria lloc a l'aplicació de l'exempció a partir de l'exercici 2006.

Tanmateix, aquest Consell, atès que no existeix jurisprudència consolidada sobre la qüestió, considera que ha de mantenir el criteri expressat en el fonament anterior, en primer lloc, perquè l'article 75 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals estableix que el període impositiu coincideix amb l'any natural, i l'article 1.2 del

Reglament aprovat pel Reial Decret 2523/2003, de 10 d'octubre, es refereix no a l'inici sinó a la finalització del període impositiu. I en segon lloc, perquè el mateix Reglament ha volgut fer la distinció, pel que fa a l'aplicació del règim fiscal especial, entre els actes de declaració de l'opció pel règim especial i els de renúncia a aquest règim, establint criteris diferents per a cada supòsit. Així, en el primer paràgraf de l'article 1.2 s'estableix que el règim especial s'aplicarà al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a la declaració que contingui l'opció, mentre que en el segon paràgraf es disposa que la renúncia produirà efectes a partir del període impositiu que s'iniciï amb posterioritat a la seva presentació. El Reglament, de forma precisa, ha regulat de manera diferent ambdues situacions, establint l'aplicació del règim especial al mateix període impositiu en què es presenti la declaració censal i no al següent, com ha disposat per al cas de la renúncia.

Entenem que no existeix altra interpretació possible, no només per la literalitat de la norma, sinó també pel principi segons el qual on la Llei distingeix resulta obligat distingir, i a més a més per una interpretació finalista, doncs és clar que la redacció del precepte respon a la voluntat del Reglament de que les entitats sense fins lucratius puguin gaudir del règim fiscal especial des del moment de l'inici de les seves activitats, si presenten la corresponent declaració censal, la qual cosa només es pot produir amb l'aplicació de l'esmentat règim al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a la presentació de la declaració, ja que en cas contrari no es podria aplicar al primer any. De la mateixa manera, el règim fiscal especial s'ha d'aplicar a l'impost sobre activitats econòmiques amb la mateixa possibilitat que es pugui gaudir des de l'inici de l'activitat, i per tant, si la declaració censal es presenta dins de l'exercici d'inici, és aplicable a aquell exercici per ser el que finalitza després de presentar la declaració.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat; RECONÈIXER l'exempció de l'impost sobre béns immobles per les finques situades a la ..., núm. ..., ..., i al c/ ..., núm. ..., ..., amb efectes des de l'exercici 2005; i ORDENAR la devolució dels ingressos efectuats per aquest impost des de l'esmentat exercici amb abonament d'interessos.